

SỐ 734

PHẬT THUYẾT QUỶ VẤN MỤC-LIÊN KINH

*Hán dịch: Đời Hậu Hán, Tam tạng Pháp sư An Thế Cao,
người nước An Tức.*

Nghe như vậy:

Một thời Đức Phật ở vườn trúc Ca-lan-đà thành Vương xá, lúc bấy giờ vào buổi chiều, Mục-kiền-liên xuất hiện đi dạo bên bờ sông Hằng, thấy các nạ quỷ chịu tội không giống nhau. Lúc đó nạ quỷ nhìn thấy Tôn giả Mục-kiền-liên đều sinh tâm cung kính, đến hỏi nhân duyên.

Một quỷ hỏi:

–Từ khi sinh đến nay, tôi thường bị tai họa đau đầu. Tôi mắc tội gì mà chịu quả báo như vậy?

Mục-kiền-liên đáp:

–Ông lúc làm người thích dùng gậy đánh lên đầu chúng sinh, nay chịu họa báo phải vào địa ngục.

Một quỷ hỏi:

–Từ khi sinh đến nay, tiền của vô kể nhưng lại thích ăn mặt rách rưới. Tôi mắc tội gì mà chịu quả báo như vậy?

Mục-liên đáp:

–Ông lúc làm người, bố thí làm phước mà trở lại hối tiếc, nay chịu họa báo phải vào địa ngục.

Một quỷ hỏi:

–Từ khi sinh đến nay không có chỗ ngủ đêm nhất định, thường ở nhờ vào đường hẻm, tôi mắc tội gì mà chịu quả báo như vậy?

Mục-liên đáp:

–Ông lúc làm người, khách đến xin nghỉ, không cho ở yên, thấy khách khác mới đến nghỉ, lại nổi sân giận, nay chịu họa báo phải vào địa ngục.

Một quỷ hỏi:

–Tôi ăn không kịp nhai, cả học lớn mà không no. Tôi mắc tội gì mà chịu quả báo như vậy?

Mục-liên đáp:

–Ông lúc làm người, dọn cơm cho chúng sinh làm cho họ không được no đủ, nay chịu họa báo phải vào địa ngục.

Một quỷ hỏi:

–Từ khi sinh đến nay, bụng to như cái vò, cổ nhỏ như lỗ kim, ăn nuốt không được. Tôi mắc tội gì mà chịu quả báo như vậy?

Mục-liên đáp:

–Ông lúc làm người, làm chủ làng xóm, tự mình cậy vào thế lực, xem thường mọi người, luôn đánh đập bức bách để đòi thức ăn ngon, nay chịu họa báo phải vào địa ngục.

Một quỷ hỏi:

–Từ khi sinh đến nay, tôi thường bị bệnh nhọt thối nát ở nam căn, đau không thể nói. Tôi mắc tội gì mà chịu quả báo như vậy?

Mục-liên đáp:

–Ông lúc làm người, nơi tháp Phật nơi tịnh xá thanh tịnh, thường làm việc dâm dục, nay chịu họa báo phải vào địa ngục.

Một quỷ hỏi:

–Từ khi sinh đến nay, có nhiều con xinh đẹp dễ thương mà lại chết sớm, nhớ đến sự xa lìa đó, đau đớn không thể nói được. Tôi mắc tội gì mà chịu quả báo như vậy?

Mục-liên đáp:

–Ông lúc làm người, thấy trẻ con sát sinh, ăn thịt thì vui theo. Sát sinh cho nên chết yếu, vui theo cho nên đau buồn, nay chịu họa báo phải vào địa ngục.

Một quỷ hỏi:

–Từ khi sinh đến nay, có một con chó rất lớn, răng bén nhọn,

hai mắt đỏ như lửa, thường đến cắn tôi. Tôi mắc tội gì mà chịu quả báo như vậy?

Mục-liên đáp:

–Lúc ông làm người, đem chó đi săn, giết hại chúng sinh, không có chút Từ tâm, nay chịu họa báo phải vào địa ngục.

Một quỷ hỏi:

–Từ khi sinh đến nay, thân thể luôn bị bệnh, đau đớn khắp nơi, không chịu đựng được. Tôi mắc tội gì mà chịu quả báo như vậy?

Mục-liên đáp:

–Ông lúc làm người, thích giăng lưới bắt cá, mỗi khi bắt được cá luôn ném lên cát, đất khiến chúng bị chết đau đớn, nay chịu họa báo phải vào địa ngục.

Một quỷ hỏi:

–Từ khi sinh đến nay, có một người luôn cầm dao cắt thịt tôi, cắt hết rồi bỏ đi, chốc lát thịt mọc ra, lại đến cắt, đau không thể nói. Tôi mắc tội gì mà chịu quả báo như vậy?

Mục-liên đáp:

–Ông lúc làm người, thích mổ mắt chúng sinh, không có một chút lòng từ, cho nên nay chịu họa báo phải vào địa ngục.

Một quỷ hỏi:

–Từ khi sinh đến nay, ngu muội không biết gì cả. Tôi mắc tội gì mà chịu quả báo như vậy?

Mục-liên đáp:

–Ông lúc làm người, cố ép người khác uống rượu, khiến họ điên đảo nên nay chịu họa báo phải vào địa ngục.

Một quỷ hỏi:

–Từ khi sinh đến nay, tôi thường bị khát bức bách, đi thấy sông Hằng, muốn xuống uống để trừ khát khô cổ ấy, mới xuống sông, thân thể liền bị thiêu đốt gân thịt lìa xương, khát quá muốn uống như mọi người, nhưng từ miệng đến bụng, ngũ tạng đều bị thiêu đốt đau đớn, không thể chịu nổi. Tôi mắc tội gì mà chịu quả báo như vậy?

Mục-liên đáp:

–Ông lúc làm người, thích thiêu đốt núi rừng, tàn hại chúng sinh, cho nên nay chịu họa báo bị đọa vào địa ngục.

Một quỷ hỏi:

–Từ khi sinh đến nay, tôi thường bị đói khát, muốn tới chỗ nhà xí lấy phân mà ăn, nhưng ở đấy có một con quỷ rất mạnh, dùng gậy đánh tôi, nên tôi không thể đến gần được. Tôi mắc tội gì mà phải chịu quả báo như vậy?

Mục-liên đáp:

–Ông lúc làm người, làm chủ ngôi chùa, có Tỳ-kheo khách đến, thì keo kiệt tham tiếc không cho họ ăn uống, đợi khách đi rồi, bèn cho Tăng trong chùa. Keo kiệt, tham tiếc vật chùa Tăng cho nên chịu họa báo bị đọa vào địa ngục.

Một quỷ hỏi:

–Từ khi sinh đến nay, thường ở chỗ bất tịnh, khắp thân hôi thối không thể lìa nổi, lúc đói lại ăn đồ bất tịnh ấy. Tôi mắc tội gì mà chịu quả báo như vậy?

Mục-liên đáp:

–Ông lúc làm người, là con của nhà Bà-la-môn, có một đạo nhân sau buổi trưa đến nhà ông xin ăn. Ông lúc đó làm phượng tiện như thế này, khiến đạo nhân nọ không dám đến xin nữa, ông lấy bình bát, bỏ đầy phân ở dưới rồi lấy cơm phủ lên trên. Đạo nhân nhận được bình bát trở về chỗ cũ, đặt qua một bên, rửa tay súc miệng xong, lấy bình bát muốn ăn, trong bình bát xông lên mùi hôi thối không thể đến gần. Vì lý do đó phải đọa địa ngục, đời vị lai của ông lại bị đọa vào ngục Phần tử di-lê.

Một quỷ hỏi:

–Từ khi sinh đến nay, trên vai có bình đồng, chứa đầy nước đồng sôi, một tay thì cầm vá múc nước đồng sôi ấy tưới lên đầu, đau đớn không thể nói hết. Tôi mắc tội gì mà chịu quả báo như vậy?

Mục-liên đáp:

–Ông lúc làm người, làm Duy-na trông coi việc Tăng chúng trong chùa, có một bình mỡ sữa đem giấu nơi khác, không dọn cho khách Tăng, đợi họ đi rồi dọn cho Tăng chúng trong chùa, bình mỡ sữa ấy là vật của Tăng Chiêu-đề, tất cả nên đều có phần, vì keo kiệt, tham tiếc vật của Tăng chiêu-đề nên nay chịu họa báo bị đọa vào địa ngục.

Một quỷ hỏi:

–Từ khi sinh đến nay, hoặc lên núi đao, hoặc vào rừng kiếm, hoặc rơi vào lửa dữ hay trong vạc nước sôi ở địa ngục, chịu khổ nhiều cách không chút dừng nghỉ. Tôi mắc tội gì mà phải chịu quả báo như vậy?

Mục-liên đáp:

–Ông lúc làm người, làm chủ công việc tế lễ trời, nấu giết tam sinh, cúng tế Thiên thần, máu thịt rơi vãi khắp chốn, lại nói với mọi người: Các ông cúng tế như vậy sẽ được nhiều điều lợi lạc tốt đẹp. Ông nói lời tà vạy này là lời yêu nghiệt, khinh dối mọi người, dối trá mê hoặc cả cha mẹ. Vì thế nên bị đọa vào địa ngục.

Lại có một con quỷ hỏi:

–Từ khi sinh ra, thường phải nuốt hòn sắt nóng. Tôi mắc tội gì mà phải chịu quả báo như vậy?

Mục-liên đáp:

–Ông lúc làm người, làm Sa-di, dùng nước sạch pha đường phèn. Đường phèn thì lớn và cứng, ông trộm đập lấy một ít. Vì chúng Tăng chưa ăn mà trộm ăn trước. Vì nhân duyên đó cho nên bị đọa vào địa ngục, đời vị lai của ông cũng thường bị nuốt hòn sắt nóng.

Lúc đó, Tôn giả Mục-liên cùng với các ngạ quỷ giảng nói về nhân duyên từ kiếp trước của chúng xong, bèn trở lại núi Kỳ-xà-quật.

Tất cả đại hội nghe Phật giảng nói pháp đều đánh lễ, phụng hành.

